

ПОСВЕЋЕНИ ПОГЛЕД

Добрила Мартинов
фотографије

Нови Сад, децембар, 2015.

У светлосној комори Добриле Мартинов

У есеју Сусан Сонтаг о фотографији, насловљеном *У Платоновој пећини* стоји „да су фотографије граматика и, што је још важније етика виђења. Најграндиознији резултат фотографског подухвата је то што нам пружа осећање да читав свет можемо држати у глави – као антологију слика. Сакупљати фотографије значи сакупљати свет. Фотографисати значи присвојити фотографисану ствар. Фотографије прибављају сведочанство.“

Било је неопходно ослонити се на ове есенцијалне дефиниције фотографије, медија који је од времена свог настанка доживео велики број трансформација. Фотографија је присутна у готово свим облицима људског комуницирања и доминантна је у време технолошке ере, где влада помоћу бесконачних моћи дигиталне слике. Фотографија се изједначила са самом сликом у свом псеудоприсутству, у домену документа, путовања или успомене. У виду резултата она је наизглед увек слична, међутим, донети фотографије разликују се онолико колико су различите зенице људи који је стварају.

Добрила Мартинов својим оком усмерава објектив фотоапарата у правцу који наизглед изузима укупну визуелну целину света око нас. Удаљујући се од погледа испрофанисаног, баналног у својој реалности, она отвара врата апстрахованог односа према свету. На том путу, прекривеном мноштвом разноликих карактера светла, пред нама се указују изразито симболичне фотографије, попут скенова духа који трагајући проналази сопствени вид сентиментализма, јер, фотографија јесте пре свега то – тежња ка подстицању носталгије. Носталгија ауторке отпремљена је у сфере специфичних истраживања, када се фотографисано претвара у садржај лишен фамилијарних облика и општих места. Антифактографски приступ фотографији супростављен је *квазигеолошком* или чак, *форензичарском* начину фото-испитивања. Ипак, фотографије Добриле Мартинов, пре свега, авантуристички раскринкавају лепоту непознатог, мање видљивог угла посматрања.

Фотографије воде, камена, дрвета, кристала соли, листова, метала, шкољки или песка, не приказују поменуто, већ унутар ових мотива приповедају о универзалним записима из природе. За разлику од ранијих фотографија Добриле Мартинов, на најновијим, сада доминирају линија и контраст у оквиру композиције која сублимира визуелни доживљај.

Свака од ових фотографија чини нам да заборавимо на уобичајене визуре и својим варијацијским низовима обухвата интензивне емоционалне контемплације. Када се удубимо у њих, после извесног времена препознајемо доба дана у коме су настале, атмосферу погледа иза објектива али и сасвим надреалне светлописне прилике у којима су настањени симболи, ситуације и суптилни слојеви преламања. Захваљујући строгом концепту макро приступа, разнородност изложених мотива сабрана је у фокусу Добрилиног *посвећеног погледа*, где су скривене фантазије изашле на површину видљивог света, придодајући му прегршт асоцијација.

Заушавност света који нас све више опкољава (а све мање окружује), у фотографијама Добриле Мартинов добија свечани, уметнички карактер, маркирајући запостављене карактеристике природе, која опет, без обзира на човечију охолост, живи пред нама у најсјајнијим облицима појављивања.

Фотографије Добриле Мартинов управо о томе сведоче.

Мр Данило Вуксановић

Добрила Мартинов је члан Фото, кино и видео савеза Војводине и Удружења ликовних уметника примењених уметности и дизајнера Војводине. Имала је седам самосталних изложби, учествовала је на бројним групним изложбама у земљи и иностранству.

martinov

Нови Сад
+381 63 56 44 11
djala53@gmail.com

Издавач
Архив Војводине
21000 Нови Сад, Дунавска 35

Дизајн
Добрила Мартинов
Тираж
300 примерака

За издавача
Бранимир Андрић
www.arhivvojvodine.org.rs

Техничка реализација
Татјана Јанош
Штампа
Daniel Print

